

Early Journal Content on JSTOR, Free to Anyone in the World

This article is one of nearly 500,000 scholarly works digitized and made freely available to everyone in the world by JSTOR.

Known as the Early Journal Content, this set of works include research articles, news, letters, and other writings published in more than 200 of the oldest leading academic journals. The works date from the mid-seventeenth to the early twentieth centuries.

We encourage people to read and share the Early Journal Content openly and to tell others that this resource exists. People may post this content online or redistribute in any way for non-commercial purposes.

Read more about Early Journal Content at <http://about.jstor.org/participate-jstor/individuals/early-journal-content>.

JSTOR is a digital library of academic journals, books, and primary source objects. JSTOR helps people discover, use, and build upon a wide range of content through a powerful research and teaching platform, and preserves this content for future generations. JSTOR is part of ITHAKA, a not-for-profit organization that also includes Ithaka S+R and Portico. For more information about JSTOR, please contact support@jstor.org.

IV. Aëris Terræque Physica Historia, *Anni Biff. 1732. à Nicolao Cyrillo in Universitate Neapolit. Primar. Med. Profess. & R. S. S.*

I. **P**LUVIA copiosior Menſe Januario & Decembri cecidit : illo enim ad Menſuras 131, hoc ad 111 aſcendit : Menſe quoque Octobri ad 108, numerata ſunt. Menſe verò Martio & Maio parcifſimè pluit. Ita ut comparatis inter ſe Anni tempeſtatibus Hyems & Autumnus magis pluviae ; Ver atque Aëſtas ad ſerenitatem vergentes, ſed maximè Ver. Id quidem noſtris regionibus familiare, atque Aëris temperiei, æſtivo ſiccoque Anni tempore magis conſonum. Ut mirum videri poſſit, quòd in Cœlo Pariſienſi maxima Pluviae copia Menſibus decidaſt Julio, Auguſto, & Septembri : quod à Cl. de la Hire conſtantiffimè eſt animadverſum. Fortaſſe quia is eſt illius Regionis (quæ à Septentrione & Occidente Oceanum habet) ſitus, Aëriſque indoles, ut in eâ æſtivo tempore frequentiores ſint Tempeſtates illæ, quæ cum copioſis imbris copulantur ; Nos verò, quos Mare Tyrrhenum ad Auſtrum & Occidentem alluit, atque Apennini ad Septentrionem & Orientem poſiti cingunt, rariores pluvias illas Tempeſtates experiamur. Elevatis enim fervido Aëſtatis Sole copioſioribus è Mari vaporibus, poterunt qui ab Oceano ſurgunt, & copioſiſſimi verſùs terram feruntur, in Boreis, ac ferè planis Galliae regionibus

gionibus copiosiores & frequentiores pluvias tunc temporis creare. In nostris vero oris minùs copiosi exurgentes è Tyrrheno Mari vapores, minorem æstivâ tempestate pluviae materiam subministrabunt : præsertim quum & illis versùs Terram delatis Montes Apennini, & Venti è mediterraneis Regionibus eo tempore ex opposito reflantes facili negotio obstant. Ex hac mutuâ Ventorum è mari atque terrâ in se invicem contranitentium pugnâ Tempestates æstivæ apud nos accidere solent, *Tropee* linguâ vernaculâ appellatæ, quæ Fulguribus, Tonitruis & Fulminibus notabiles potius sunt, quàm Pluviae copiâ.

II. Nix, quæ circa finem Anni 1731. Montes, & quidem alta occupaverat, Januario, Febuario & Martio, 1732, in iisdem ferè semper conservata fuit, novâ supra veterem assiduo cadente. Vesuvium ipsum sæpe nive contactum observavimus : in Urbe verò & Suburbano agro haud unquam terræ adhæsit. Gelu solis 29, 30 & 31, elapsi Anni diebus concrevit : primâ die mediocre, secundâ altius, tertiâ tenuius post meridiem solutum : Thermometri Hauksbeiani liquore ad gr. 57um subsidente, ac primis duobus diebus aëre omninò quiescente, tertiâ verò flante N. W. Extremo vero Novembri, & primis Decembris diebus hujus Anni Gelu in Urbe concretum primò crassum deinde tenuius, ut in Diario. Grando 23 Februar. in suburbanis locis : 4 Martij etiam in Urbe : 4 & post 20 Aprilis in montibus observata. At 14 Sept. Foggia cum maximo turbine maxima cecidit Grando & animalia & homines in aperto cœlo agentes non leviter feriens.

B b

III. Ven-

III. Ventorum varia vis, & ij sæpè sibi ipsis oppositi, Hyeme ut plurimùm Occidentales, nunc ad meridiem, nunc ad septentrionem vergentes viguerunt: quod nobis Mare ad eam plagam habentibus familiarissimum esse solet. Boreales verò rariùs spiravere: primâ tamen & secundâ Januarij fortissimus N. E. Aërem primò repurgavit, deinde aliquantulùm remittens, atque in N. W. mutatus Nive montes conasperfit.

Hoc loco opportunum reputavi in Machinulam ad Ventorum vim metiendam, N° 24. Transactionum Philosophicarum Regiæ Societatis descriptam animadvertere: eam scilicet ad talem usum incertam imò falsam existimari debere. Bractææ, vel Sagittæ versatili, quâ in celsis Turribus appositâ utimur pro Ventorum Indice, mobilis Pinnula transversa appenditur, ac Circuli Quadrans in gradus divisus apponitur. Cùm Ventus nullus est, Pinnula hæc omnino ad perpendicularum pendet: flante verò Vento elevatur, ac pro vario Venti impetu, vel parùm, vel magis altè assurgens, virium gradus in Quadrante designat. Id falsum esse ex eo liquet: nam minimâ vi Venti Pinnula è situ perpendiculari ad decem & plures gradus assurgere facilè potest: quò magis autem à perpendiculari recedit, eò magis crescit elevationis Pinnulæ difficultas: ita ut si in primâ Pinnulæ elevatione ad percurrentes decem Quadrantis gradus, sufficiant duo Venti virium gradus; ad alios decem Quadrantis gradus acquirendos vix pares erunt quatuor gradus virium Venti: atque adeò ut Pinnula ad gradum e. g. trigesimum Quadrantis perveniat, haud sufficient Venti vires ad sextum & octavum gradum adauctæ. Unde patet, haud posse nos hâc Machinâ

Machinâ Ventorum vim exactè metiri : haud enim hæ incrementales proportionem respondebunt gradibus in Quadrante designatis.

Satius igitur erit ad Ventorum vim utcumque dimetiendam eâ methodo uti, quam proponit Cl. Jurinus N° 379, earundem Transactionum, quâque nos in nostris Observationibus usi sumus. Ea est ut ad Arborum motum recurramus, quo diligenter inspecto per aliquem ex quatuor numeris 1, 2, 3, 4, in Diarij Meteorologici Formâ notandis, Ventorum vires, seu gradus determinentur : hac lege, ut lenissimum Aëris motum, adeoque minimam Venti vim eam dicamus, quâ vix Arborum folia agitentur, quamque numero 1 exponendam Jurinus jubet : summa ergò Venti violentia, hoc est quartus illius virium gradus, numero 4 signandus erit, cum illius impetus maximè adversus easdem Arbores, fortassè ad illarum eradicationem, furit : atque adeo intermedias vires numeris 2 & 3 exponendas monet : demum perfectam malaciam, hoc est nullam sensibilem Aëris & Arborum agitationem 0, seu zero signandam esse concludit.

IV. Mercurius in meo Barometro semel die 20 Maji ad dig. Lond. 28. 82. descendit, quæ fuit maxima eo anno depressio : fortissimus Auster eâ die spirabat : & quamquam Thermometri liquor non parum à suâ maximâ rarefactione distaret ; calor tamen suffocans homines torquebat. Maxima contra in Barometro Mercurij altitudo, nempe dig. 29. 38. observata est die 10 Decembris, flante duobus virium gradibus E, aëre sicco frigidoque, & fumante cum impetu Vesuvio. Cæterum toto eo Mense Mer-

curij altitudo constantissimè major notata est, quàm reliquis Anni Mensibus : at 20, 21, 23 Novembris, ut & 16 & 17 Decembris ad dig. 29, 30, pervenit. Notandum mediam mei Barometri altitudinem esse dig. 29. 4.

Hæ sunt Barometri Observationes. Reticendum tamen non est, quòd etsi Mercurij in illo ascensus Aëris serenitatem & Boreales Ventos, quemadmodum contrà illius descensus imminentem Pluviam, & Ventos Australes comitari soleat; nihilo tamen minùs non rarò prorsus oppositum observatum est, ut Mercurius subsidere sereno coelo, assurgere vaporibus referto aëre sit visus. Ut inde fortasse colligere quis possit ad varium Mercurij in Barometro motum, non tam Aëris externi pondus varium, quàm ipsius Mercurij alterationes & mutationes quasdam concurrere posse.

V. Thermometrum ab Hauksbeio constructum hæc exhibuit phænomena. Calor hoc Anno maximus observatus est à 9 Julij usque ad primos Augusti dies. Die 23 & 24 Julij, ut & 17 ejusdem ad summum gradum Calor devenit: hoc est devicto Frigore ad gr. 4. liquore scilicet ad num. 4. ascendente. Ascensus hic etiam antecedentibus annis accidere consuevit: verùm quod nostro Anno peculiare fuit & insolens, ut Æstus maximus per vigintiduos dies, noctuque diuque semper ferè æqualis perennaret: liquore Thermometri circa numeros 5, 6, 7, & 8 se continente: si tamen 16 Julij excipias, quâ flantibus per vices S & NNW. cum tonitruis, pluit per intervalla ad digiti ferè altitudinem, quo tem-

tempore Thermometri liquor à gr. 8 ad 20 repente descendit.

Frigus maximum exeunte Anno præcedente, atque incunte sequente observatum, descendente liquore Thermometri ad gr. 56 & 57, quo tempore vel Nix in montibus videbatur, vel Gelu in Urbe concrefcebat. Mense item Decembri, cum Glacies visa, liquor Thermometri ad gr. 55 & 56 depressus est. Quo loco notandum duco, in Tabellâ ad Thermometrum Hauksbeianum appositâ, notari signum Gelu (quod *Frost* Anglicè appellatur) gradu 65. Mihi tamen plurium annorum observatione compertum est, Glaciem factam esse liquore ejusdem Thermometri, ad me isthinc missi, tantum ad gr. 55 descendente*. Unde negari minime potest, ad Glaciei concretionem minori Frigoris gradu hîc Neapoli opus esse, quàm Londini. Quod phænomenon justæ Dissertationis materiam subministrabit, quam, Deo dante, exarabo, postquam & nonnulla ad rem facientia collegero, atque accuratiora experimenta instituerò.

VI. Pauca nunc dicamus de nostro Vesuvio. Hic sanè per totum ferè annum siluit: verum eo exeunte, post 9 Decembris, fumum interdii, & quidem cum impetu, emittere cœpit, noctu aliquoties flammam: 20 verò ejusdem crevit maximè & fumus & flamma. Hinc sequentibus diebus fragor internus & strepitus veluti tormentorum explosorum ad multa milliaria exauditus, ut & lignæ fenestræ, & illarum vitra contremiscerent. E montis crateris lapides igniti quoque in altum propulsi, qui deinde delapsi, ac cacuminis clivo adhærentes, & nostræ Urbi,

&

* Vide Transact. N° 424.

& remotioribus quoque locis non inelegans, etsi horrendum, spectaculum exhibebant. Cineres pro Ventorum determinatione & vi, per circumstantes regiones, nunc procul, nunc prope dispergebantur. A 27 & 28 Decembris die Fumus crassissimus haud altè se attollens crasso Cínere, quo scatebat, vicini-ora loca consperfit. Post 29 diem Fumus sensim imminutus, & fragor: tandem post 4 sequentis Januarij omnia omninò evanuerunt.

Nunciatum insuper est, Ætnam eodem tempore & fumum & ignem ingentem cum fragoribus evomuisse: quemadmodum & Strongylum ignivomum montem, insolito strepitu intonuisse, & immani flammâ conflagrasse: ita ut Calabriae Occidentalem oram incolentibus Insulae creber mugitus, atque erumpentes per vices cum strepitu flammæ, Navalium classium adversus se invicem tormentorum explosione depugnantium, comparari potuisse visæ fuerint.

VII. Annus hic quemadmodum fruges, segetesque (si Indicum frumentum, Maiz, excipias) infra mediocritatem potulit; sic Fructuum omnis generis ubertatem, Vinumque & abundantius & dulcius, quàm antecedenti anno præstitit.

Restaret sanè ut Historiam Terræmotûs, qui 18 Novembris die nostram Urbem, sed multò magis Principatûs Ulterioris Provinciam immaniter vexavit, hîc subnecteremus. Verùm quum adhuc veris accuratisque Observationibus caremus; ab eo negotio supersedendum nunc temporis duximus, donec certioribus factis instructi exactam illius Historiam concinnare valeamus.